

Waarom klim je nu in de pen wordt mij wel eens gevraagd. Waarom schrijf je stukjes over zaken die zich afspelen binnen Loosduinen? Er wordt al genoeg gezegd, geschreven, gefotografeerd en gefilmd, maar toch moeten bepaalde zaken niet onvermeld blijven of soms extra aandacht krijgen.

Door een expert columnschrijver werd gezegd: “Schrijf gewoon wat je denkt, kort en bondig en soms met een kwinkslag, al is het in het plaatselijke suffertje....”! Dat eerste onderstreep ik, maar dat laatste niet. Vandaar dat ik dit ook blijf doen. Schrijven voor een weekblad is natuurlijk iets makkelijker dan schrijven voor een landelijk dagblad, dat 6x verschijnt, maar het principe van in de pen klimmen, blijft. Belangrijk hierbij is wel dat je je lezers iets weet te vertellen, dat nieuws voor ze is of je verduidelijkt een verhaal dat al bestaat met meer informatie. Het kan ook een teveel aan gegevens worden en dan weet men het niet meer. Kortom: in de pen klimmen oftewel een boodschap tikken moet inhoud hebben en daar wordt aan gewerkt.

Soms zeggen mensen: “jij schrijft zoveel en tikt zoveel, word je hier niet getikt van!” Neen dus.....

Ik zal een informatief voorbeeld geven en hierbij vragen stellen. Dit voorbeeld verscheen ook op facebook en andere multimedia: *Waarom moet een mooi informatiebord het ontgelden?* Dat infobord bij de ingang naar de Abdijkerk en om aan te geven dat het nog iets met Kerstmis en Oud en Nieuw te maken heeft, lag er een half verbrande kerstboom en ging het gepaard met knallen. Waarom moet informatie op deze manier vernield worden? Het heeft het nodige gekost en geeft de bezoeker de nodige informatie, welke wij belangrijk vinden om Loosduinen op de kaart te zetten en te houden. Wie gaat het vervangen betalen? Ik heb begrepen dat op zowel landelijk als gemeentelijk niveau de aangerichte schade tijdens Oud en Nieuw meeviel. Zelfs de schade binnen Loosduinen was veel minder dan vorig jaar en daar zijn we ‘blij’ mee. Gek eigenlijk! Als er totaal geen schade is, zijn we tevreden, maar we accepteren al minder schade en de gemeenschap hoeft minder bij te dragen.

Toch was het gezellig en de ziekenhuizen hadden gelukkig minder ‘bezoekers’ en de hulpverleners werden minder lastig gevallen bij hun werk, maar toch....het blijft toch gebeuren en velen hielden figuurlijk hun hart vast wat het vuurwerkverbod met zich zou brengen. Moeten we tevreden zijn met het eindresultaat of moeten we toch blijven ‘zeuren’ en dit blijven aanhalen.

Hetzelfde geldt voor het dragen van mondklappers en ze na gebruik gewoon op de grond gooien. Nog sterker; hoe vaak kom ik geen mensen tegen, die geen mondklapper dragen tijdens het doen van boodschappen, waar je elkaar bijna in de nek hijgt.

Natuurlijk zijn sommige mensen vrijgesteld van het dragen en hebben zij een doktersverklaring, maar toch.....aanspreken doe(n) ik(we) niet. Waarom niet? Is het bemoeien met anderen en dat hebben we verleerd, zijn we bang voor de gevolgen? Waarom accepteren we schade aan de gemeenschap, terwijl dit volstrekt tegen elke gedragsregel in gaat? Waarom nemen mensen winkelwagentjes mee naar huis en zetten deze soms gewoon op straat en brengen ze die niet terug? Als we iets zouden lenen van hen en niet terugbrengen, blijven ze dan nog steeds lachen en halen ze de schouders op?

Een klein voordeeltje dat ook veroorzaakt werd door Covid-19, was het op een positieve manier meer met elkaar bezig zijn en naar elkaar omkijken. Zal dit blijven of wordt het weer een: Waar bemoei je je mee, ik dop mijn eigen boontjes wel!”Vereenzaming wordt een steeds groter probleem, zowel onder jongeren als ouderen en stille armoede neemt toe. Laten we niet opgeven en blijven omzien naar elkaar, ondanks dat dit niet altijd gewenst is. De aanhouder wint.

*Uiteindelijk is de pen machtiger dan het zwaard
en ik blijf er in ieder geval over schrijven!*

Met groet

Pjer Wijsman
Voorzitter Commissie Loosduinen